

تنش زدایی در شمشیربازی

ناوبری اشتباهات داور!

ترجمه: عباسعلی فاریابی

۱۴۰۳/۲/۲۹

در مسابقات پرشور شمشیربازی، وقتی دو رقیب روی پیست به مصاف هم می روند، هر حرکت آنها توسط مربیان و والدینشان رصد می شود. و در پایان هر بازی پس از تنش های فراوان، یک طرف پیروز می شود و طرف دیگر با طعم شکست آشنا می شود.

در میان این درام هیجان انگیز، یک فرد بی طرف وجود دارد: که **داور** نامیده می شود. نقش او قضاوت مسابقه، تفسیر عینی قوانین و برقراری نظم و انضباط است. با این حال، بهترین داوران هم اشتباه می کنند. با توجه به تجربه من، این اشتباهات را می توان به چهار نوع دسته بندی کرد:

۱. نداشتن آموزش، درک یا تجربه
۲. اشتباهات صادقانه به دلیل عدم تمرکز لحظه ای یا ندیدن درست کل موقعیت
۳. سهل انگاری
۴. تقلب عمدی در مسابقه به دلیل تبانی

مورد شماره ۴ هرگز نباید در هیچ ورزشی اتفاق بیفتد. اما رسوایی های اخیر سابر جهان این موضوع را برجسته کرده است، و بسیار مهم است که اقدامات مناسب برای ریشه کن کردن این نوع تقلب انجام شود. در این مورد جای هیچ بحثی نیست.

چنین مشکلی می تواند از درگیری های شخصی، مانند شکاف بین مربی و داور، نیز ناشی شود. اگرچه این رفتار غیرحرفه ای ممکن است لزوماً منجر به قضاوت های عمدی بد نشود، اما می تواند منجر به برخورد شدیدتر و نامتعادل تر با یک طرف در طول مسابقه شود. بنابراین این مسئله باید به درستی حل شود، و گاهی اوقات، همه طرف های درگیر می توانند به طور فعال در این امر پیشقدم شوند.

مورد شماره ۳ یعنی سهل انگاری، کمی پیچیده تر است. اگر عمدی است، باید مشابه شماره ۴ باشد، و با اقدامات انضباطی باید با آن برخورد شود. اما، اگر به دلایل مشابه شماره ۱ و شماره ۲ ناشی شود، داستان متفاوتی است.

حال بیایید روی مورد های ۱ و ۲ تمرکز کنیم. در تمام مدت حضورم در شمشیربازی هرگز شاهد مسابقه ای نبودم که داوران اشتباهی نداشته و همه راضی باشند. حتی در بازی های المپیک و مسابقات جهانی هم اشتباهاتی رخ می دهد. این یکی از واقعیت های زندگی است، که مانند غروب یا طلوع خورشید اجتناب ناپذیر. ما باید این واقعیت را بپذیریم و با هم برای کاهش تنش در طول مبارزات همکاری کنیم.

اگر یک اشتباه در چهارچوب شماره ۲ قرار گیرد، یعنی خطای صادقانه، بهترین رویکرد این است که با احترام به آن اشاره کنید. یک داور خوب و شایسته در مسابقاتی که ویدیوچک ندارد بدون تغییر نظر خود خطای خود را تصدیق می کند و در طول مسابقه به موقعیت های مشابه توجه بیشتری خواهد کرد. در قضاوت های گوناگون زندگی واقعی خستگی جسمانی، خستگی ذهنی، مسائل شخصی و تعداد بیشمار از عوامل دیگر وجود دارد که می تواند بر عملکرد فرد تأثیر بگذارد. داوران باید دائماً بین پول ها و بازی های حذفی جابجا شوند، با گروه های سنی و سلاح های مختلف سازگار شوند و قوانین مناسب را به کار گیرند. این یک کار چالش برانگیز و سخت است.

دسته شماره ۱ نیز اجتناب ناپذیر است. ما به **داوران جدید** نیاز داریم و آنها فقط با قضاوت مسابقات و اشتباه کردن می توانند یاد بگیرند. شما نمی توانید دوچرخه سواری را با تماشای ویدیوهای یوتیوب یاد بگیرید و همین امر در مورد داوری نیز صدق می کند. این غیر واقعی است که انتظار داشته باشیم فقط بهترین داوران مسابقات ملی را قضاوت کنند. تجربه داوری سطح بالا برای قضاوت خوب در آن سطح ضروری است. داوران باید راه خود را از رویدادهای محلی و منطقه ای برای به دست آوردن مهارت ها و اعتماد به نفس لازم آغاز کنند. پرداختن به کمبود آموزش، درک و تجربه برخی داوران موضوع پیچیده ای است که به یک مقاله خاص خود نیاز دارد. اما در حال حاضر، بیایید بر تنش زدایی تمرکز کنیم.

هنگامی که فکر می کنید داور به دلایل شماره ۱ یا ۲ اشتباه کرده است، آنچه باید انجام دهید این است:

۱. با حالت صمیمانه، مؤدبانه و محترمانه، حتی در گرماگرم بازی، برخورد کنید. این باید به اندازه کافی مورد تأکید قرار گیرد.
۲. درک کنید که داور نمی تواند نظر خود را بدون داشتن ویدیوچک تغییر دهد. اعتراض شما برای روشن شدن دلیل قضاوت بد ضربه و افزایش آگاهی داور برای موقعیت های مشابه آینده است. بعنوان مثال در یکی از مسابقات شمشیرباز ما در یک بازی حرکت هجومی را انجام داد ولی ضربه اش به ثمر نرسید، اما ضربه حریف ثبت شد. ما اعتراض کردیم و مدعی شدیم که حریف از دست چپ خود برای منحرف کردن تیغه استفاده کرده است. داور قبول نکرد، چون آن را ندیده بود و امتیاز به ضرر شمشیرباز ما داده شد. در عین ناامیدی، چند ضربه بعد، وضعیت مشابهی رخ داد. اما داور این بار موضع و دیدگاه دیگری داشت، چون تخلف را دیده بود و به حریف کارت قرمز داد. متأسفانه شمشیرباز ما آن مسابقه را باخت، اما نه به دلیل خطای استفاده از دست غیر مسلح حریف.
۳. اگر داوری تصمیم خود را بر اساس اعتراض شما تغییر داد، از اعتراضات بعدی خودداری کنید، حتی اگر اشتباه دیگری را مشاهده کردید. داوران نباید تحت تأثیر شکایات مکرر قرار گیرند و ما نباید از انعطاف پذیری آنها سوء استفاده کنیم.
۴. به یاد داشته باشید که زمانی که اشتباهی به نفع شما می شود به ندرت شکایت می کنید. اما از قدیم گفته اند که باد آورده را باد می برد!
۵. از انداختن تقصیر نتیجه مسابقه به گردن اشتباه داور خودداری کنید، حتی اگر در لحظه حساسی مانند نتیجه ۱۴-۱۴ رخ دهد. اگر شمشیرباز شما به ۱۴-۱۴ رسیده باشد و بازی فوق العاده ای را ارائه داده است، باید قبول کرد که حریف نیز عالی کار کرده است. شکست را با مهربانی بپذیرید، حتی اگر تلخ هم باشد.

یک نمونه از این جریان در بازی فینال مسابقات انتخابی المپیک منطقه آمریکا بین نیکلاس ژانگ (کانادا) و الکساندر کامارگو (برزیل) اتفاق افتاد. قضاوت بد داور در نتیجه ۱۴:۱۳، یک امتیاز به ژانگ داد و بازی به یک دقیقه اولویت کشیده شد، که اشتباه آشکاری بود. بله، اشتباهی رخ داد، اما ژانگ به دلیل مهارت هایش به این نقطه رسیده بود، نه به خاطر ۱۳ قضاوت بد قبلی، و به لطف بازی خوبش در یک دقیقه اولویت برنده بازی شد. حتی یک طومار با عنوان "عدالت خواهی برای کامارگو" نیز تهیه شد. با این حال، به نظر می رسد که کامارگو و مربی او به دلیل ضعف در تسلط کامل بر منابع قانونی موجود نتوانستند در طول مسابقه از حقوق خود استفاده کنند، یعنی مراجعه به کمیته فنی مسابقات و دادن اعتراض به موقع. در نتیجه، ژانگ برای المپیک پاریس گزینش شد در حالی که کامارگو از این رویداد محروم شد. این یک نتیجه بی رحمانه بود، اما بخشی از ورزش است، و اگرچه تصمیم داور در نتیجه ۱۴:۱۳ را هیچ کس دوست نداشت، اما در نهایت، ژانگ پیروز شد زیرا در شرایط بحرانی بهتر بازی کرد.

ما به عنوان مربی و والدین طبیعتاً بهترین ها را برای شمشیربازان خود می خواهیم. مربیان ساعت های بی شماری را برای تمرین، استراتژی و آمادگی ذهنی بازیکن سرمایه گذاری می کنند. والدین زمان، انرژی و منابع مالی زیادی را برای حمایت از سفر شمشیربازی فرزندشان اختصاص می دهند. آنها برای تمرینات و شرکت در مسابقات زمان زیادی را صرف می کنند، و اوج و فرودهای احساسی ناشی از رقابت را به جان می خردند. هنگامی که شمشیربازان ما وارد پیست می شوند، همه ما احساس مسئولیت می کنیم و میل عمیقی برای دیدن موفقیت آنها داریم.

بنابراین، وقتی یک داور اشتباهی مرتکب می شود که به نظر می رسد به قیمت موفقیت شمشیرباز ما تمام شود، قابل درک است که ما احساس درماندگی و ناامیدی کنیم و حتی عصبانی شویم. با این حال، **انداختن تقصیر باخت صرفاً روی تصمیم داور** می تواند از چند جهت پرگزند باشد:

۱. عملکرد حریف را زیر سوال می بریم. با تمرکز بر قضاوت داور، به مهارت، استراتژی و تلاش شمشیرباز روبرو خدشه وارد می کنیم. و در زمینه احترام به رقبا خود به شمشیرباز خودمان پیام اشتباه ارسال می کنیم.
۲. به شمشیرباز ما بهانه گیری را می آموزد. وقتی داور را مقصر می دانیم، به شمشیرباز خود می گوئیم که او مسئول نتیجه مسابقه نیست. این می تواند منجر به ذهنیتی شود که او به دنبال عوامل خارجی برای توضیح باخت های خود باشد نه تمرکز بر آنچه می تواند کنترل و بهبود یابد (مثال بازی گزینشی قاره آمریکا نشان می دهد که تا ۶ ثانیه مانده به پایان بازی فینال، کامارگو با دو امتیاز جلو بود، و ژانگ. عملکرد بسیار خوبی ارائه داد که منجر به بردش شد).
۳. جو منفی ایجاد می کند. سرزنش مداوم داوران برای باخت می تواند محیطی سمی را در جامعه شمشیربازی ایجاد کند. آن فشار بی موردی بر داوران وارد می کند و می تواند منجر به افزایش تنش بین مربیان، والدین و مسئولان اجرایی شود.
۴. فرصت های یادگیری را منحرف می کند. هر مسابقه، برد یا باخت، درس های ارزشمندی برای شمشیربازان ما ارائه می دهد. وقتی روی اشتباه داور پافشاری کنیم، فرصت تحلیل عینی عملکرد شمشیربازمان و شناسایی زمینه های بهبود را از دست می دهیم.
۵. نقش شانس را نادیده می گیرد. در هر ورزشی، عنصر **شانس** وجود دارد. در طول دوران حرفه ای یک شمشیرباز، لحظات خوش شانس زیادی وجود دارد. سرزنش داور برای باخت، موقعیت هایی را که شمشیرباز ما ممکن است از یک قضاوت یا موقعیت خوش شانس سود برده باشد نادیده می گیرد.

به عنوان مربی و والدین، ما مسئول الگوسازی اخلاق ورزشی خوب و آموزش بهینه به شمشیربازان خود هستیم که چگونه باید با مهربانی و انعطاف پذیری با مشکلات کنار بیایند. این بدان معناست که قبول کنیم اشتباهات داور بخشی از بازی است و تمرکز بر آنچه که می توانیم کنترل کنیم، مانند آمادگی، استراتژی و سرسختی ذهنی از همه چیز مهم تر است.

البته، این بدان معنا نیست که وقتی فکر می کنیم اشتباهی اتفاق افتاده است، هرگز نباید قضاوت را داور زیر سوال ببریم یا از شمشیربازانمان دفاع نکنیم. اما راه درستی برای انجام این کار وجود دارد، دقیقاً همان طور که قبلاً در این مقاله مورد بحث قرار گرفت. ما می توانیم با احترام نگرانی و اعتراض خود را مطرح کنیم، از مکانیسم های چالش موجود استفاده کنیم و برای بهبود آموزش و حمایت از داوران خود نیز تلاش کنیم.

حفظ **دیدگاه بلندمدت**، بویژه برای والدین، بسیار مهم است. سفر شمشیربازی فقط به برد و باخت مربوط نمی شود، بلکه به درس های زندگی و رشد شخصیت بازیکن که در طول مسیر اتفاق می افتد نیز مرتبط است. وقتی به دلیل باخت خود را با سرزنش داوران درگیر می کنیم، پیشرفت باورنکردنی فرزندانمان را چه به عنوان شمشیرباز و چه به عنوان انسان به خطر می اندازیم.

در نهایت، هدف ما به عنوان مربی و والدین باید این باشد که به شمشیربازانمان کمک کنیم تا بهترین نسخه خود باشند، چه در داخل و چه خارج از پیست. با اجتناب از سرزنش بازی و پذیرش چالش ها و فرصت هایی که در هر مسابقه پیش می آید، می توانیم محیطی مثبت و رشد محور ایجاد کنیم که به نفع همه افراد جامعه شمشیربازی باشد. این دیدگاه بلندمدت به ویژه برای والدینی که در طول سفر شمشیربازی خود روی رشد کلی و تعالی شخصیت فرزندشان سرمایه گذاری می کنند بسیار مهم است.

در پایان توصیه من به داوران:

- به یاد داشته باشید که شما تنها طرف بی طرف در یک مسابقه شمشیربازی هستید. بازیکنان و همراهان آنها در بازی سهم دارند در حالی که شما بی طرف هستید. به این ترتیب، سعی کنید باهوش ترین و آرام ترین فرد روی صحنه باشید، و بهترین موقعیت را برای کاهش تنش ها ایجاد کنید.

اگر در جامعه ما همه افراد دخیل **تکنیک های کاهش تنش** را یاد بگیرند و به کار گیرند، می توانیم ورزش خود را برای همه لذت بخش تر کنیم، حتی در مواجهه با اشتباهات اجتناب ناپذیر داور. این کار آسانی نیست، اما هدفی است که ارزش تلاش را دارد.

Igor Chirashnya